

ליכוות, שיעשו לה כוויה במקום החתך על ידי האש, ועל ידי הכוויה היא יכולה להתרפאות, ולחיות.⁽¹⁴⁾

אך תמהה הגמרא: איזה תירוץ הוא שתרצת, שסבר תנא דבי רבי ישמעאל כרבי שמעון בן אלעזר, שאפשר לה ליכוות ולחיות? והרי אף על גב דיכולה היא ליכוות ולחיות, עדיין תיקשי ליה לתנא דבי רבי ישמעאל, שהרי טריפה היא, ומדוע לא שנו אותה?!

שהרי **למאן קאמר**, לפי מי אמר המתריך שיכולה היא לכוות ולחיות? — **לתנא דבי רבי ישמעאל!**

והרי **תנא דבי רבי ישמעאל**, טרפה — חיה סבירא ליה. ואם כן, מה בכך שהיא יכולה לחיות, הרי כיון שנחתכו רגליה מן הארכובה ולמעלה היא טריפה, למרות שהיא יכולה להתרפאות ולחיות?!

ועוד, הרי יתכן שרבי שמעון בן אלעזר עצמו סובר שהיא טרפה, אלא סבר כתנא דבי רבי ישמעאל, שעל אף שהיא יכולה להתרפאות ולחיות, הרי היא טריפה?!

ומשנינן: **אלא**, הכי קאמר המתריך דלעיל: **סבר לה תנא דבי רבי ישמעאל כרבי שמעון בן אלעזר**, דאמר בהדיא [בפ"ג בתוספתא], נחתכו רגליה מארכובה ולמעלה, **כשרה היא**. ולכן לא מנאה במנין הטרפות.

וממשיכה הגמרא להקשות על מנין י"ח טריפות: **והאיכא חסרון בשדרה שמטריך** את הבהמה, ולא נשנה בכלל הי"ח

טריפות?!

דתנן במסכת אהלות [ב ג]:

המת מטמא ב"טומאת אהל", והיינו, שכל הנמצאים באהל המת נטמאים בטומאת המת, על אף שלא נגעו במת עצמו.

טומאת אהל נוהגת גם בעצמות המת, אפילו לא השתייר עליהן מבשר המת. ובתנאי, שיהוו העצמות הנמצאות באהל שדרה שלמה של עצמות השדרה [או גולגלת שלמה, או רוב מניינו ורוב בניינו של עצמות המת].

כמה חסרון יהיה בשדרה, שמעתה לא תקרא עוד "שדרה שלימה", ולא תטמא באהל כדן מת?

בית שמאי אומרים: משתחסר השדרה עצמות שתי חוליות.

ובית הלל אומרים: משתחסר עצם של חוליא אחת.

ואמר רב יהודה אמר שמואל: **וכן לטרפה**. שלפי בית שמאי לא נעשית הבהמה טרפה בחסרון חוליות בשדרה עד שיחסרו שתי חוליות מהשדרה. ואילו לבית הלל, משתחסר עצם של חוליה אחת, הרי היא טריפה.⁽¹⁵⁾

ומוכח, דלכולי עלמא היא נטרפת בחסרון חוליות השדרה. ותיקשי לתנא דבי רבי ישמעאל, למה לא מנה טריפה זו במנין

15. מבואר בתוספות, שגם לענין רוצח, יש נפקא מינה אם עשה את חברו טריפה, או לאו.

14. ועיין לקמן נד א שאם ניתן לרפאות ולחיות קסבר תנא דבי רבי ישמעאל שאין היא טריפה.